

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer izveniš nedelje in pravnike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 14 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K, Kdor hodi sam po ulici, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčijo celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vplačilne naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od petertostopne peti-vrste po 14 h, če se oglasila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištvu telefon št. 85.

Deželni zbor kranjski.

Zastopniki vseh ljubljanskih listov so vložili meseca aprila, kmalu po zadnjem deželnozborskem zasedanju na predsedstvo deželnega zbora motivirano vlogo, da se jim v deželni zbornici namesto dosedanje docela nedostopne časnarske lože odkazuje tak prostor, kjer bi mogli neovirano zasledovati razprave deželnega zbora in zanesljivo poročati o njih. Na to vlogo niso dobili časnarske nobenega odgovora, pač pa se jim je danes zopet odkazala dosedanja časnarska loža. Na današnjo intervencijo časnarskega gospoda deželni glavar ni odredil ničesar, in zato so zastopniki ljubljanskih listov zapustili svoje prostore ter izjavili, da se ne vrnejo v zbornico in opuste zase poročanje o deželnozborskih razpravah, dokler se ne ugodijo njihovim upravičenim zahtevam.

Ljubljana, 19. junija 1908.

Regnikoli.

I.

Koliko se je že pisalo, koliko se je že govorilo o invaziji regnikolov v naše dežele. A vse govorjene kakor tudi vse pisane besede so bile ob ste no vržen bob. Avstrijske državne oblasti so v tej stvari gluhe in slepe: regnikoli so smatrani kakor podanički prijateljske (!!!) v trovezji stoječe države in kakor takim se jim ne sme skriviti niti lasu na glavi. V slučaju, da je eden ali več regnikolov provociralo Slovenca ali pa tudi Lahha domačina, mora provocirani lepo molčati, da se mu ne pripeti kaj hujega. Kajti gorje onemu, ali onim, ki bi se drznili storiti kaj žalega regnikolu: takoj se oglasi italijansko ministrstvo za zunanje stvari s zahtevo, da se dotičnik ali dotičniki najstrožje kaznujejo. In kakor smo dosedaj videli v preminjajočih slučajih, se avstrijska vlada vselej ponižno vda tej zahtevi.

Regnikolov je sedaj tako polno po Goriškem, po Istri in posebno po v Trstu, da kamor dregneš, zadeneš v regnikola. Dobili jih vse polno med židari, med težaki v svobodni luki v Trstu, med vozniki, med čevljarji, med krojači, med brivci, in sicer med temi poslednjimi še največ. Regnikole najdeš v službi raznih trgovskih tvrdk, po odvetniških pisarnah in v uredništvih raznih listov. Da ne govorimo o »Indipendentu« o »Piccolu« in o »Gazzettinu«, ki so jim regnikoli prvi in najbližji sorodniki, naj povemo le, da je v uredništvu

»Laborator« med devetimi uredniki nič manje, nego pet regnikolov. Ni pa sklepati iz tega, da so regnikoli morda zmogljivi od domačinov. Ne! Vzrok temu tiči le v tem, da oni delajo za manje plače, nego domačini. Kajti regnikolo se zadovolji s kosom polente in kosom sira za kosilo in z ravno tako večerjo. Kar prihrani pa ponese domov v Italijo, kadar se po nekotikih letih vrne tja. Pa tudi če je potratnejši, regnikolo laglje izhaja, kakor pa domačin; kajti domačin ima vsak svojo družino: ali je oženjen in ima deco, ali je pa še samec in ima stare roditelje, za katere mora kolikor toliko trošiti, dočim je regnikolo tu prav popolnoma sam. Konkurenca je torej regnikolu lahka. Da podamo primer. Leta 1902 je prišel iz Milana v Trst brivec Celso Corno. V Trstu je takoj odprl lastno brivnico. Tržaški brivci niso imeli nikake tarife. Če te je obril, je bila navada, da si dal 40 stotink, a če te je obril in ostrigel, si dal krono. To je bil le običaj, a marsikateri je dal 60 in tudi več stotink, dočim jih je dal dal več nego eden samih 30, če ga je brivec samo obril. In kaj je storil Celso Corno? Proglasil je potom lepokov, da bo delal po tarifi, in sicer da bo vsakega obril za 30, a obril in ostrigel za 50 stotink. Brivci so nastopili proti tej konkurenci z demonstracijo, ki so jo nekega večera priredili pred njegovo brivnico. No, posledica je bila, da je bilo 11 njih aretiranih in da so bili nekateri teh tudi kaznovani.

A kako se regnikoli vedejo? Gorje našemu človeku, če bi se v Italiji vedel tako, kakor se vedejo oni tukaj. Ko so tukaj par mesecev se že ne smatrajo več za tujce, za goste, marveč mislijo, da so oni tu gospodarji in se temu dosledno tudi vedejo. Domačin jim mora biti v strahu. In to lahko poskusi vsakdo. Le naj gre v kako gostilno ali pa v kako kavarno. Srečen bo sicer, če ne naleti — bodisi v gostilni, bodisi v kavarni — na natakarka - regnikola. In če ne bo imel izredne sreče, da ne naleti na regnikola, naj napravi telu natakarku kako opazko: videl bo, s kakšnimi, močno izbuljenimi očmi ga bo natakark - regnikolo pogledal. In če gost ne umolkne in zahteva, da se mu postreže, ker zato tudi plača, zna natakark - regnikolo skočiti k njemu in grozeče vpiti nad njim, kakor se je to pripetilo pred malo dnevi nekemu rojanskemu Slovencu v kavarni v Rojanu, in sicer zato, ker je ponovno vprašal po »Slovenskem Narodu«.

Ne bomo tu ponavljali, kako

regnikoli zalezujejo in zapeljujejo naša dekleta in kako jih potem zapuščajo s kopicami otrok, ker smo to že povedali pred par meseci. Naj damo tu le izgled, ki priča, kakšna živinčeta da so: Nekega dne minolega tedna je neki regnikolo opoldne izvil nek 10letno deklico seboj na novi sanitetni pomol. Na koncu pomola je deklico podrli na tla in tam pri belem dnevu pod milim nebom, kakih 200 korakov daleč od vedno jako obljubene ceste zadovoljil svoji pohotnosti. Prepodil ga je in potem dal aretovati neki človek, ki je med tem prišel na pomol in se mu je regnikolova pozicija zdela sumljiva! A kako je »Piccolo« poročal o tem dogodku? Povedal je ves dogodek in dejal je, da je to živinčeta neki Jandovsky. Ni pa povedal, da je ta Jandovsky — dasiravno ima slovansko ime — doma iz Bellomo v Italiji. »Piccolo« je namreč računal: če povem samo ime: Jandovsky, bo vsak mislil, da je to Slovan in madre - »patria« ne bo pri tem nič trpela.

A kako grozno je naraslo zadnja leta v Trstu število zločinov? Koliko umorov, koliko roparskih napadov in koliko tatvin? A hočemo biti pravični! ter nečemo vsega pripisovati direktno regnikolom. Vendar, kar se tiče umorov in roparskih napadov, smemo reči z mirno vestjo, da so direktni avtorji večine teh zločinov le regnikoli: regnikoli so bili že zaslišan na roparskem napadu z nožem v roki in tudi na umoru. A glede tatvin, smemo ravno tako z mirno vestjo reči, da so regnikoli tudi onih tatvin, ki se jih — recimo — niso direktno udeležili, indirektno krivi. Kako to? Evo: Povedali smo že v začetku, kako dela delavec - regnikolo konkurenco delavcu - domačinu. Vsled te konkurence ostaja nebroj domačinov brez dela. A med temi, ki ostajajo brez dela je tudi takih, ki se potem vdajo kraji. Koliko njih je jasno in glasno povedalo, ko jih je gospodar odslavljal od dela, da je vzel regnikola: »Mene, domačina, ste zapodili, da ste vzeli tujca, regnikola. Dobro, naj regnikolo dela, a jaz bom šel krast!« In tako se sme vse naraščanje števila vseh zločinov pripisovati invaziji regnikolov.

Za danes dovolj. Drugič povemo kako in zakaj da italijanska vlada sama in razne laške občine — kakor goriška in tržaška — podpirajo to invazijo regnikolov v naše primorske dežele!

Državni zbor.

Dunaj, 18. junija. Včerajšnja seja ni nudila nič zanimivega. Izmed

govornikov je zbudil največ — smehu posl. Wolf, ki je rekel, da diši iz angleško-ruskega dogovora po vojski na Balkanu. S tem je tudi v zvezi potovanje poslancev Hribarja, Hlibovskega in Kramarja v Petrograd. — Koncem seje so nemški socialni demokratje interpelirali naučnega ministra ali je resnična vest v časopisih glede cesarjeve izjave o vseučilišnih rektorjih. Nadalje so socialni demokratje vložili dva nujna predloga. V prve predlogu zahtevajo, naj vlada nemudoma in jasno naznani poslanski zbornici, v kakšnem štadiju so zakonski načrti o reformi zavarovanja za slučaj bolezni in nezgod ter kako je z zavarovanjem za starost in onemoglost. Kdaj misli vlada predložiti ta dva načrta državnemu zboru. V drugem nujnem predlogu se zahteva, naj vlada prepove rabo belega fosforja za izdelovanje žveplen.

Parlamentarno delovanje.

Dunaj, 18. junija. Včeraj je imela vlada konference z voditelji parlamentarnih strank glede programa za konec parlamentarnega delovanja. S češkimi voditelji se ni doseglo sporazumljenja, ker so Čehi zahtevali, naj se takoj skliče češki deželni zbor, dočim je ministrski predsednik izjavil, da zasedanje češkega deželnega zbora pred mesecem septembrom ni mogoče. V skupni konferenci klubovih načelnikov je ministrski predsednik razložil želje vlade. Potemtakem bi naj parlament do 15. julija razen proračuna dognal tudi obe vojaški predlogi, melioracijski zakon, predlog o podržavljenju severne železnice in zakon o zvišanju davka na žganje. Finančni minister je napovedal zakon o reformi davka od poslopij. Pri hišnobrestnem davku se opusti dosedanjih 200 razredov; istotako odpade v bodoče pet odstotni hišnobrestni davek od davka prostih poslopij. Končno je naznanil minister, da se porabi 13 milijonov kron za izboljšanje plač železniškim in poštnim slugam. Te napovedi so napravile pri načelnikih najboljše vtisk. Konferenca se je nadaljevala v torek, ko bodo imeli načelniki odločitev svojih klubov v rokah. Rekrutno predlogo namerava vlada napraviti sprejemljivo z raznimi olajšavami, da bodo glasovali za njo tudi socialni demokratje. Kolikor je bilo razvidno iz včerajšnjih konferenc, bodo stranke ugodile vladi, da se parlamentarno zasedanje podaljša do 15. julija. Tudi socialni demokratje so pri volji, da dovolijo državne potrebe, ako se

predloži reforma davkov od poslopij ter se zvišajo plače najnižjim kategorijam državnih uslužbencev. Ako se sprejme rekrutna predloga še pred poletnimi počitnicami, bodo brambovski rezervniki že letos oproščeni orožnih vaj v 11. in 12. letu. Do torka se položaj glede parlamentarnega programa popolnoma pojasni, nakar se bo podrobna debata o proračunu zaključila brez ozira na število ur, ki so še določene za debato. Zaradi kratke dobe bo imel državni zbor tudi jutri in v soboto sejo vkljub zasedanju kranjskega deželnega zbora.

Odstop srbskega ministrstva.

Belgrad, 18. junija. Ker so se najuglednejši člani vladne stranke izrekli za mirno spravo z opozicijo, a opozicija stavi za prvi pogoj, ako se naj začne kompromisna pogajanja, da odstopi Pašićevo ministrstvo, ki je izišlo iz volitev oslabljeno, je sklenilo ministrstvo soglasno, da poda demisijo ter priporoči kralju, naj se sestavi koalicijsko ministrstvo iz staro in mladoradikalne stranke. Odločitev se izreče še ta teden, nakar pokliče kralj srbskega poslanika Milanovića iz Rima, da sestavi novo ministrstvo.

Posledica angleško-ruskega dogovora.

Carigrad, 18. junija. Dejstvo, da bo nemški poslanik baron Marshall v najkrajšem času odpoklican iz Carigrada, je dalo povod raznovrstnim kombinacijam. Neki vodilni turški državnik je o tem izjavil: »Odpoklicanje barona Marshalla, tega pametnega in nesebičnega prijatelja Turčije in turškega naroda, je za našo deželo in naš rod žalostno dejstvo. Baron Marshall se je najmočnejše zoperstavljaval ruski politiki, ki je naperjena na uničenje (?) Turčije. Odpoklicanje tega poslanika ne moremo smatrati drugače kakor za nemško koncesijo Rusiji. S tem hoče Nemčija pomiriti ogorčeno in v angleško naročje pogumno Rusijo. Iz angleško-ruskega zblizanja se ne bojimo le velike spremembe v macedonski politiki, temuč tudi obnovljeno prodiranje (?) Rusije proti — Carigradu. Temu se Anglije sedaj zoperstavljati neče. Nemčija pa ne more.«

Revolucija v Perziji.

London, 18. junija. Revolucija se je razširila tudi po deželi. Napadi, ropi in požigi so na dnevnem redu. Politična katastrofa lahko nastopi vsak trenutek. Politični klubi

LISTEK.

Žrtv.

Slika. Ivo Trošt.

»Samo kako lepo urejene kleti!«
»Pa prazne.«
»Lepo hišo ima in pripravno.«
»A zadleženo in polno sitnosti, ki jo v nji raztresajo njegova mati in dve sestri.«
»Kaj to? Posestvo je veliko in umno obdelovano.«
»S tujim denarjem, Marica.«
»V hiši je pošta in štacuna.«
»Pa mu obe ne vržeti groša na leto.«
»Mama, ti vidiš vse črno na njegovem domu.«
»In ti vse belo, moja mala.«
»Saj je tudi prav: ali ni Polde lep fant.«
»Ko bi le kaj vrgla njegova lepota.«
»Ali mora biti vse za dobiček, mama?«
»Ne; pri njem mora biti vse za obresti in dolgove.«
»Sama bova vendar živela; tolike še ostane.«
»Ne verjamem.«
»Poskusila bova; če ne bo, pa —«
»No, kaj; pa?«

»Si bova služila sama, kar bo treba za življenje, a si bodo morali tudi drugi, ki zdaj lenarijo v hiši.«
»Smele so tvoje misli, dekle.«
»In pa resne, mama, verjemi.«
Marica je pogledala mamo pozorno, se ljubko nasmehnila in začela peti tisto:

»Če mi ga branite,
mi ga ne vzamete,
Ta je za me,
pa za moje srce.«

Marica je skočila k mami, ki je sedela na drugem oglu mize, kjer ste pravkar popili popoldansko kavo, sedla je k nji. Okna so bila zastrta zaradi muh in vročine, vendar se je moglo opaziti, da je soba opremljena okusno, kakor sploh v najboljših hišah na deželi. Med okni na steni je visela slika pokojnega gospodarja Dolence. Marljiv trgovec je prerano estavil svet, mlado vdovo in kopico otročičev. Posestvo je pa bilo lepo urejeno in po njegovi smrti je vodil vse posle gospodinjin brat Armin. Vse se je sukalo v prejšnjem tiru.

Otroci so doraščali, šli v šole, se vrnili in vadili doma v trgovini. Primeroma zgodaj so začeli mladeniči popraščevati po dekletih. Lepa dota, prijetna vnanjost in prijazno, neprislusno vedenje v vsakršni družbi je molče priporočalo mladi lepoti v novo življenje.

Najprej se je omožila starejša Viki. Bolj mirnega značaja, v vsem materina podoba. Poročila se je z bogatim sorodnikom svoje tete v dolino skrivnostne notranjske Reke. Dobro se ji je godilo. Živela je kakor grofica.

Mlajša sestra Marica, bolj očetovega duha in postave, odločna in podjetna, se je ob ti priložnosti zagledala v bratranca svojega svaka. Leopold Debeleč je imel res lepo posestvo v bližini svojega bratranca in lep dečko je bil, da malo enakih. Obširno posestvo je ostalo pa že ob očetovi smrti zadolženo, rodbinske razmere slabo uravnane. Rajni Debeleč je računal z obilim vinskim pridelkom ter zapisal svojim štirim hčeram neprimerno velike dote. Ženi je izgovoril znaten približek in ker je to zahtevala izrečno — mogočen vpliv na razvoj in upravo gospodarstva.

Vse to pa ni oviralo Marice Dolenceve, da ne bi sanjerala o zlati sreči ob strani takega moža, kakor je Leopold, ko je videla, kako dobro se počuti sestra Viki z njegovim bratranec.

Branil ji je stric Armin, poslovodja in varuh, branil celo svak, Vikin soprog, branili so vsi njeni sorodniki. Nič. »Tega hočem in moram imeti ali pa — nobenega!« Otresla

je kostanjeve kodre s čela, pogledala plaho, obenem pa tudi kljubovalno ter ugovarjala vsem.

»Če hočeš sama v nesrečo, ti ne ubrani nobeden. Pojdi!« je govoril Armin, majhen, širok človek, rdečega obraza in dobrodušnega pogleda: Kar mu je bilo v srcu, to na jeziku.

»Le pustite; kesanje je prazna stvar.«

»Ko bi bil samo kes; treba bo tudi stradati, treba se ti bo zatajevati in premagovati, zraven pa požirati grenka in neutemeljena očitanja z zapečkat od tašče. In delala boš kakor dekla.«

»Tega se ne strašim. Če bom delala, bom lahko tudi zahtevala, da se me zato primerno vpoštevata. Saj nevesta ni samo zato v hiši, da nado-mešča dekle.«

»Največkrat jo mora nadomeščati, a spoštovana ni niti toliko kot dekla, ker je ni treba — plačati.«

»Stara vendar ne bo na večno in sestri se sčasoma umakneti.«

»Vse res; ali pa veš kdaj? Mogoče, da bi se morala prej umakniti vidva!«

»Potem se jim naravnost pusti, naj delajo same in gospodinjosame. Midva lahko živiva, če si obdrživa samo pošto ali samo štacuno; opravljava pa lahko tudi oboje.«

»Ko bi le ne bilo dolgovi!«

»Dolгови ostanejo onemu, ki bo vodil gospodarstvo.«

»Marica, ti govoriš, kakor stvar umevaš.«

»In mislim, da je ne umevam slabo.«

»Veš kaj,« reče slednjič Armin: »če je zate tako prav, pa bodi tudi za nas. Mi ti ne branimo več. Ali pozneje se ne obregaj na nas, da smo mi krivi, ako ne bo tako, kakor sedajle misliš. Nikar ne toži potem kako se ti godi; bo prepozno. Sedaj se da še pomagati ali potem bo zastonj, verjemi, Marica.«

Armin, dobričina, je sam čutil solzo v očesu, ko je govoril nečakinja poslednje opomine. Tudi mama je jokala. Marica se pa dvigne s sedla, pogleda očetovo podobo na steni in izpregovori trdo:

»Ne, ne; tožila že ne bom, če nama prav prodajo streho iz nad glave.«

»Trdna si,« so dejali vsi. »Naj bo tako trdna tudi tvoja sreča!«

* * *

V široki dolini pod Gabrkom se vije počasi notranjska Reka proti svojem koncu — škocijanskim votlinam. Čaroben je pogled na obdelano, plodovito ravnino in prijazen hribček na gorenji strani, kjer stoji rojstna vas Leopolda Debeleča, so-

bi so zbrali že 12.000 pušk. Šah je poklical na vrt, kjer ima sedaj svoj šotor, tri baterije topničarjev in strelcev s puškami na stroji. Opozicija hoče proglasiti za šaha sina valija Saltaneha de Lajasa, a sedanjega šaha proglase za izdajalca.

Zvišanje davka na žganje.

Dunaj, 18. junija. Ker se je bati dolgotrajnih debat in opozicije, bo vlada za sedaj namesto zakona o zvišanju davka na žganje zahtevala le pooblastilni zakon, ki bo dal vladi pravico, da začne že 1. septembra t. l. pobirati začasno od žganja zvišani davek. Ta začasna pravica bo trajala do 31. avgusta 1909. Do tedaj upa vlada, da bo mogoče parlamentarno dognati tozadevni zakon.

Mulej Hafid zmaguje.

London, 18. junija. Na zborovanju ulemov in meščanov v Tetuanu je bil včeraj proglašen Mulej Hafid kot edini upravičeni sultan Maroka. Paša tatuanski je nato izjavil, da se pokori volji ljudstva.

Dopisi.

Z Vranskega. Opozarjamo vse kroge savinskega prebivalstva na veliko ljudsko veselico, ki jo priredi podružnica sv. Cirila in Metoda dne 12. julija. To bo prava ljudska veselica, na katero hoče odbor pritegniti zlasti naše kmečko ljudstvo ter ga seznaniti z našo šolsko družbo. Veselica se ne bo vršila v Brodeh, kakor se je poročalo prvotno, ampak iz mnogih praktičnih ozirov na Konševkem vrtu sredi trga. Svojo korporativno udeležbo sta prijavila poleg že zadnjič omenjenih tudi celjski in žalski Sokol. Obeta se nam pa tudi obilna udeležba iz Kamnika in Ljubljane. Vstopnice se razprodajajo že po vsej Savinski dolini, na kar opozarjamo slavno občinstvo. Kakor vse kaže, se bo razvila ta veselica v veliko narodno manifestacijo. Zato bodi geslo vsakega Savinčana: V nedeljo, dne 12. julija vse na Vransko! Ostati ta dan doma, bi bil pravi narodni greh.

Iz Slovenskih gor. Nekje pri nas se kuje veliko prijateljstvo med nekim učiteljem in tamkajšnjim kaplanom. Nadučitelj je že star, kmalu ga bo zmanjkalo, zato se sedaj pripravlja od strani gospoda »Šipkovega Pepeta« — znanu reverz — o katerem je že »Slovenski Narod« svoječasnno poročal, ki ga bo moral naslednik podpisati preje, ker sicer pod velikim vplivom, ki ga ima Pepe, ne bo imenovan za nadučitelja. Da bi pa starega, zaslužnega nadučitelja, ki se že blizu štirideset let muči in ubija po solah, spravili preje pod okrilje — »modrega podna« — uprizorili so proti njemu vojsko. Čudno se nam zdi, da se družijo s kaplani učitelji, ki hočejo biti v družbi svojih kolegov skrajno svobodnomiselni ter celo komandirajo gonjo proti staremu možu. Pa četudi podpisuje gotovi gospod učitelj v vedni družbi s kaplanom znani »reverz«, s katerim se zaveže, da ne bo delal proti kaplanovim nakanam, mu vendar — najbrž — ne bo nič pomagalo —; kaplan Pepe ga ne bo povzdignil do stolca, ki se mu ga tako strašno ljubi. Nam je sicer vseeno, se li liže med v kaplaniji ali v stanovanju istega učitelja, vendar pa smo prepričani, da se bo zgrenil, ali skisal mogoče že preje kot si kdo misli. Da, da, čudna so pota, po katerih hodijo nekateri naši učitelji. Kje so značaji? Li res ne splezamo nikdar več iz stare meznarije? To je petolizništvo!!

proga Dolenčeve Marice. Nad vasjo se vije v senci košatih borovcev železnica, višja reber pa kaže kraška gola rebra. Večerna idila ob zahajajočem solncu. Pod cerkvijo na južni strani pa teče počasi čisto v vzhodu z nizkim grmičevjem poraslega hriba Reka, tiho in nedolžno, kakor da ni še nikdar provzročala divjaje preko bregov po rodovitnem polju ogromne škode tukajšnjemu prebivalstvu. Lep kotiček slovenske zemlje, kakor bi ga človek ne mislil v tesni bližini pustega Krasa.

Tudi vas sama ima gospodarsko lice. Visoke hiše se vrste ob cesti na hribcu in med hišami, vrtovi z bujnim zelenjem spomladi, krasnim sadjem in sočnim grozdom jeseni.

Ni čuda, da imajo tukaj tujci, Tržačani, stalna letovišča. Vsa prazna stanovanja se oddajajo visokojamnim in vas sama dobi v poletnih mesecih podobo italijanskega gnezda z malo izjemno, da pogostoma pada v mehko laško ščehljanje po kakšnih krepkih slovenskih — hudič. Zakaj Slovenec v teh krajih ne more živeti brez enakih oddihlajev. Zakleti mora, če se podi tolpa preglasnih Italijanov skozi vas; če drda vlak nad vasjo ponoči in spušča iskre na suho listje med borovci; če pritisne suša ali moča; naj bo lačen ali sit: povsod rad zarobi zabavo s krepko

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. junija.

Občinski svet ima jutri, v soboto, dne 20. junija t. l. ob šestih popoldne v mestni dvorani izredno sejo s tem-le dnevnim redom: Personalnega in pravnega odseka poročili: 1. O pritrditvi novoizvoljenemu odboru »prostovoljnega gasilnega in reševalnega društva«. 2. o prošnji Francie Hrena za izknjiženje neke služnosti na parcu. 97/1, 96/3 in 99/5 kat. obč. Karlovske predmestje. Finančnega odseka poročili: 1. O računskem sklepu mestnega loterijskega posojila in amortizacijskega zaklada tega posojila za leto 1907; 2. o dopisu mestnega magistrata glede nekaterih popravil in adaptacij v Podturnskem gradu. Stavnega odseka poročili: 1. O dopisu mestnega stavbnega urada glede poprave opornega zidu ob posesti Franciške Muckove »na Osojah«; 2. o dopisu mestnega magistrata glede ponudbe za zidarska, tesarska, kleparska in krovna dela ter dobavo vezi in železnih nosilcev za zgradbo novega restavracijskega poslopja mesto dosedanega Švicarije. Solskega odseka poročilo o dopisu upraviteljstva mestne elektrarne glede vpeljave električne razsvetljave v prostore ljudske in meščanske šole pri Uršulinkah. Klavničnega ravateljstva poročilo o računskem sklepu mestne klavnice za leto 1907. Direktorija mestnega vodovoda poročali: 1. O računskem sklepu mestnega vodovoda za leto 1907.; 2. o prošnji nekaterih posestnikov ob Dolenjski cesti za podaljšanje vodovoda do njihove posesti. Samostalni predlog občinskega svetovaleca Antona Likozarja v zadevi ljudskega šolstva ljubljanskega. Dnevni red tajne seje: Personalnega in pravnega odseka poročilo o prošnji Ide Fischerjeve za koncesijo za trgovino s knjigami, muzikalijami in umetninami ter izposojevanje knjig in muzikalij. Finančnega odseka poročilo o prošnji vdove nekega mestnega uslužbenca za nadaljnje prejemanje miloščine. Solskega odseka poročili: 1. O prošnji neke mestne otroške vrtarice za bolniško podporo; 2. o prošnji nekega solskega sluga za bolniško podporo. Direktorija mestnega užitninskega zakupa poročilo o prošnji nekega uslužbenca za nagrado. Obrtnega odseka poročili: 1. O prošnji Ivana Zajca za razširjenje starnarske koncesije; 2. o prošnji Stefana Koritnika za podelitev izvoške koncesije.

Včerašnja procesija je, kakor vsako leto, privabila na tisoče gledalcev. Vreme je bilo krasno, videti je bilo na stotine lepih deklet in gospa. Dame so imele nove toalete, godba je svirala, vojaki in uradniki so bili v paradižnih oblekah — kaj čuda, da se je gledalcev kar trlo. Letos pa se je zgodilo, kar sicer ni navada, da se je občinstvo še prav posebno zanimalo, kako so razvrščeni udeležniki pri procesiji. To je imelo svoj poseben vzrok. Razvedelo se je bilo namreč, da je deželni glavar na kategoričen način izrekel »željo«, da se morajo dež. uradniki udeležiti procesije. V soboto zvečer pa se je raznesla vest, da je dež. glavar svojo »željo« preklical in da se dež. uradniki procesije ne udeležijo. In res jih ni bilo pri procesiji. Ta dogodek ima svoje pikantno ozadje. V soboto je vladalo ves dan veliko razburjenje pri dež. vladi, pri dež. odboru in pri dež. sodišču. Nastal je bil prepomemben, naravnost usodepoln konflikt. Za nič manj se ni šlo, kot za velikansko vprašanje, kdo bo pri procesiji prvi pred bogom, ali dež. sod-

kletvico. Vsak kraj ima svoje posebnosti.

Po vinogradih namreč gori ognjevita vinska kapljica, dišeča vremščina, ki najbrž razburja kri stanovalec in krajev. Nižje pod vasjo proti Reki in župni cerkvi so širne njive s koruzo, rumeno pšenico, ajdo in dolgimi vrstami sadnega drevja. Tega se kmalu ne nagleda oko.

Te različnosti se je veselila Marica, ko je došla na novo bivališče, kjer ima nji zasijati zvezda nove sreče. Tašča jo je sprejela prepričano in ji razkazala hišo. Pozneje ste jo spremljali Poldetovi sestri po bližnjih zemljiščih, zvečer so se pa mudili v posetih pri tem in onem bližnjem sosedu.

Vladala je še jesenska vročina in o opoldanjih urah so ostali letoviščarji doma ter počivali. Ko pa mine prva sopolica, se prikaže tu in tam plešasta glava, zazdeha, pogleda na uro in — odpre okno. Kmalu zavrišče otroci na dvorišču. Večja družba se zbere in spusti po prašni cesti naravnost k Reki. Tu odpočolne. Opoldanska senca je večinoma že na severni breg. Tu se začne potem življenje kakor na jezeru. Čolnčki švigajo v prijetno okrepčujočem hladu gori in doli.

(Konec prihodnj.)

nija ali dež. odbor. Pri dež. sodnji je bila cela »Processions-Sitzung«, pa tudi pri dež. odboru je bila velika nevolja. Vlada je posredovala pri glavarju Šuklju in pri sodnem predsedniku Levičniku, a dolgo časa ni hotel nobeden odnehati. Sodnija je prva za dež. vlado, so rekli na sodnji, dež. glavar Šuklje pa je dejal, da je on prvi za dež. predsednikom in da ne odjenja, pa če se ves svet na glavo postavi. Ves dan je trajal ta boj. Končno je vlada vendar dosegla kompromis. Kakšen kompromis se je sklenil, to so ljudje videli pri včerašnji procesiji. Pred škofom so korakali najprej pošta, potem finančna prokuratura, potem finančna direkcija in končno sodni predsednik Levičnik s podpredsednikom Pajkom in nadsvetnikom Polcem. Za njimi — sam pred bogom — kakor baron Schwarz za bogom — pa je korakal dež. glavar Šuklje. Deželni uradniki sicer ni smel peljati za seboj, kakor je nameraval, ali šel je vendar za sodnijo in prvi pred bogom. Niti najplemenitejši kohinkina-petelin ne zna nastopati s tako grandezzo, kakor je korakal včeraj dež. glavar Šuklje. Pred njim je bilo pet korakov prostora, za njim pet korakov, tako da ga je moral vsakdo videti. Res, pri celi procesiji ni nihče vzbujal tolike pozornosti kakor Šuklje. Vroče je bilo kar se je dalo, udeležniki procesije so se potili in so komaj hodili, dva vojaka sta padla v nezavest vsled vročine, dež. predsednik se je komaj še na nogah vzdrževal, škof je celo pod baldahinom omahoval, samo dež. glavar Šuklje se je držal pokonci do zadnjega, kakor bi bil od železa in ljudje pravijo, da bi hodil ves teden s procesijo, samo če bi ga bili ljudje vedno tako občudovali kakor včeraj.

Prispevke za narodne noše je začel nabirati »Slovenec«, pa nič ne pove, kaj bo z njimi, katere noše bodo kupili, koliko jih hočejo kupiti in čemu jih bodo rabili. Samo prispevkov hoče. Pa ne da se pod to pretvezo pobira denar za pokritje deficita, ki ga ima lokalni odbor za udeležbo pri jubilejski sprejedi imenovani dunajski maskeradi? Če smo prav poučeni, je imel ta odbor prav malo sredstev na razpolaganje. Bil je celo v taki zadregi, da še posebnih vlakov ni mogel plačati, in da so posamezni gospodje morali dotični denar iz svojega založiti, ker sicer bi bili udeležniki sprejeda morali — doma ostati. Spričo temu je prav lahko mogoče, da so »prispevki za narodne noše« v resnici namenjeni za pokritje deficita. To pa tudi pojasnjuje, zakaj »Slovenec« tako strahovito hvali dunajsko maskerado, glede katere je sicer v vseh neodvisnih evropskih listov — izvzemši seveda dunajske — čitati prav malo ugodnega.

V Dravljah so otvorili gasilni dom prav slovesno, če tudi ga jim šentpeterski duhovni niso hoteli blagosloviti. To jih grize po vseh udih, da ne vedo so li zabodeni ali ustreljeni. V »Slovenec« od 16. t. m. se zaganjajo v g. župnika Berceta, dasi ni drugega storil, kakor da je prišel k slavnosti in izpregovoril par besedi gasilcem v pozdrav, občinstvu splošno pa v izpodbudo, naj skrbijo tudi za obmejne Slovence, da ne pogoje. Zaganja se potem seveda tudi v g. Žirovnika, ki zopet ni drugega zakrivil, kakor da se je odborovemu vabilu odzval in s svojim dobro izvešanim mešanim zborom sodeloval ter s tem izdatno pripomogel, da je bila vsa slavnost tem lepša. V ti svoji onemogli jezici pa ne ve »Slovenec« več povedati, nego da zopet konstatira, da je bilo vse res, kar je pisal o Dravljanskem gasil. društvu. Predsednik društva g. Iv. Kregar, gostilničar pri »Slepem Janezu« g. Franc Šušteršič in g. nadučitelj Žirovnik so »Slovenca« prišilili, da se prinesel njihove popravke, v katerih so »Slovenčeve« trditve ovrgli od prve črke do zadnje pike. On pa trdi, da je vse res. Tu se vidi, kako malo je Slovenčevim duhovnom za resnico in kako s silo in lažjo hočejo vse pod svojo komando spraviti! Če bi tako onemo razlagali verske resnice, bi bili že zemljo izpremenili v nebesa! Toda oni se presneto malo vlečejo za naše nebesa, pač pa za svoja.

Iz davčne službe na Štajerskem. Premišljeni so: evidenci geometer Roman Dolecek iz Ljutomeru v Murau, davčni asistent Jos. Živny od davčne administracije v Gradcu k okraj. glavarstvu v Celje, davčna oficijala Anton Planinc iz Celja v Ivnicu, Matija Sevnik iz Šostanja v Vildon za kontrolorja, davčni asistentje Makso Zvirn iz Konjic v Sevnico, K. Mraz iz Sevnice v Celje, Matija Habjanič iz Ormoža v Ptuj, Rud. Starkl iz Sevnice v Ormož, K. Živko iz Radgone v Lipnico in Ant. Gorinšek iz Lipnice v Celje.

Imenovanje. Glavni učitelj na učiteljsku v Kopru Vladimir Nazor je imenovan za profesorja na učiteljsku v Kastvu.

Umrovljen je na lastno prošnjo načelnik o. kr. davčnega urada za mesto Ljubljano davčni upravitelj gospod Franc Gregorič ter se preseli na svoje posestvo na Brezovico pri St. Jerneju na Dolenjskem.

Ob okrajnih učiteljskih konferencah na Spodnjem Štajerskem, ki so se že pričele, spet opazujemo, tako se nam piše, da tu naši okrajni šolski nadzorniki poročajo zgolj v nemščini, ne meneč se za tozadevne zahteve naše javnosti. To zapostavljanje našega jezika v skupščinah, namenjenih slovenskemu učitelstvu, je skrajno žaljivo ter z nova jasno kaže, kako malo nas Slovence na Štajerskem sploh uvažujejo. Radi par nemških, odnosno nemščinskih učiteljskih oseb, ki so ob teh konferencah tudi navzoče, pa nadzorniki vse nemško poročajo. Kaj briga to, »nemško« učitelstvo naše slovenske učitelje in učiteljice?! Ako hočejo med nami Slovenci delovati, potem morajo itak razumeti slovensko! Zato naj se pa pri okrajnih učiteljskih konferencah na Spodnjem Štajerskem le slovensko razpravlja. Učitelstvo naj to samo glasno terjaja ter izjava konsekvence, ako se mu tozadevno ne ugodijo! Naroden ponos sam že zahteva, da se tu enkrat radikalno nastopi. Kaj bi storili drugodni narodni učitelji, če bi se tako brezozirno žalilo njihovo narodno čutenje?!? — Okrajni šolski nadzorniki imajo tudi navado, da v svojih izvešjih ob okrajni učiteljski konferencah neljubo omenjajo, da se o šolskih, učnih in učiteljskih zadevah sploh piše po naših časopisih itd. Verjamemo! Kje pa naj se sploh nereditosti in zapostavljanju ožigosajo, če ne v naših javnih listih? Še bog, da imamo take na razpolago! Tudi v bodoče hočemo vedno povzdigniti svoj glas proti nepotrebnemu nemškutarenju in napram zlim izrodkom birokratizma in šikanam brezsidnega pedantizma. Časopisje ima vendar nalogo, da odpravi nezdrave razmere ter se potegne za pravičnost in enakopravnost povsod v naših javnih napravah. Zato pa bode tisto tudi v prihodnje ko dosihdob vestno tozadevno vršilo svojo dolžnost, če je potem ta praksa našim vladnim šolnikom že ljuba ali ne.

Šolske knjige. Piše se nam: Povodom budgetne debate v državnem zboru, kjer sta si poslanca Markhl in Hofman-Wellenhof toliko jezike brusila o pomanjkanju učnih knjig za slovenske srednje šole, češ, da se že 15 let spisujejo in jih še ni naprej, zdi se mi umestno opozoriti na sledeče dejstvo: V šolskem letu 1867/68 poučeval sem na čisto nemški gimnaziji. Učenci so bili do zadnjega sami Nemci in istotako vsi predstojniki, in razen mene vsi učitelji. Med učnimi knjigami, po katerih se je poučevalo, pa so bile: Za zemljepis: Geografija, spisal Slovenec Klun; kot pomožna knjiga: Atlant, izdal Slovenec Kozenn, za matematiko: Aritmetika za višjo gimnazijo, spisal Slovenec Močnik; Geometrija za nižjo gimnazijo, spisal Slovenec Močnik; Aritmetika za višjo gimnazijo, spisal Slovenec Močnik; Geometrija za višjo gimnazijo, spisal Slovenec Močnik; Logaritmi, spisal Slovenec Vega; manjša izdaja teh: Logaritmi, spisal Slovenec Močnik; Fizika za višjo gimnazijo, spisal Slovenec Šubic (Simon); Logika, spisal Čeh Lindner; Dušoslovje, spisal Čeh Lindner. To so bile torej učne knjige v 17.—18. letu po novi organizaciji avstrijskih gimnazij, pa ne samo na omenjenem zavodu. Preiskal sem izvestje iz istega leta mariborske, torej po svojem takratnem stroju popolnoma nemške gimnazije, in našel sem tudi tam vse gori navedene knjige. Kako dolgo so ostale te knjige v rabi, ne vem, da so Močnikove knjige sicer močno predelane, še danes v mnogih zavodih v rabi, je znano. Zraven imenovanih pisateljev imajo pač še drugi slovenska imena, n. pr. Pokorny (Živalstvo za za nižje razrede), Pisko (Fizika za nižje razrede), Gindely (Zgodovina), Hanak (Domoznanstvo), a ni mi znano, ali to niso bili pomembenci. Putz, pisatelj zgodovinskih učnih knjig, je bil sicer pristen Nemec, pa ne Avstrijec, ampak iz zapadne Nemčije. Slovenski profesorji, ki so se morali svoje dni svojih predmetov naučiti v njim prvotno tujem jeziku, so torej daleč prehiteli Nemce, ki so se vsega tega učili v svojem maternem jeziku, in so imeli svoja vsučilišča in vse pripomočke. Naj si zdaj g. Markhl izračuni, koliko let bi potrebovali nemški profesorji, ako bi morali napisati knjige v jeziku, v katerem se teh predmetov niso učili. In enako drzni, kakor so ti očitki radi učnih knjig, so tudi drugi, ki bi se jim dalo odgovoriti s prav bleščim »triumfom«, a žal, da jih naši zastopniki vtaknejo rajše v žep.

Sporod razviti zastave slov. pevskega društva »Ljubljanski

Zvon»: V soboto, dne 27. junija, ob 9 zvečer bakljada in podoknica kumici prebلاغ. gospe Mariji pl. Trnkóczyjevi; potem prijateljski sestanek na vrtu »Narodnega doma«. V nedeljo, dne 28. junija, ob 9. zjutraj za društva sestanek na vrtu »Narodnega doma«, ob 10. popoldne pred »Narodnim domom« razviti zastave, zabijanje žebelj in venčanje vseh prisotnih zastav. Po razviti obhod po mestu. Ob 1. popoldne slavnostni banket v veliki dvorani »Narodnega doma«. (Kuvert brez pijače za osebo 3 K in je čas za prijavo samo še do ponedeljka, 22. t. m.) Ob 4. popoldne velika ljudska veselica na vrtu »Narodnega doma«. Sodeluje popolna Društvena godba. Pevski nastopi raznih pevskih društev. Raznovrstna prosta zabava. Vstopnina 60 vinarjev za osebo. V slučaju neugodnega vremena se vrši veselica v vseh notranjih prostorih »Narodnega doma«. K mnogobrojni udeležbi vabi najvljudnejše odbor. — To so samo poglaviti obrisi slavnosti, posameznosti, zlasti glede ljudske veselice, se še prijavijo.

Mascagni v Gorici V goriskem gledališču je vodil te dni predstavo opere »Amica« sam Mascagni. Kadar je v Gorici kak sloveč Italijan, takrat se gorški Italijani s slovenskimi priimki vsi iz sebe. Tako tudi sedaj. Ko je odhajal iz gledališča v hotel »Südbahn« (stanuje torej v slov. hotelu), so mu priredili ovacije na ulici ter ga spremili do hotela. Prireditelji ovacije so bili pa preveč glasni, z ultralaškimi vzklizi, zat jih je slednjajo policija razglašala. Mascagni pa ni debelo gledal, če bi vedel, da so bili med temi navdušenimi po večini znani junaki kamenja in palje.

Poročil se je v torek, dne 16. junija v Gradcu g. Otmar Meglič, davčni oficijal v Feldbachu, sin g. nadučitelja Simona Megliča na Vranskem, z gospodično pl. Khamiz Neuberger na Zgornjem Štajerskem. Bilo srečno!

Nemško ljudsko šolo v Slovenski Bistrici na Spodnjem Štajerskem mislijo otvoriti prihodnjo jesen. Poslopje je dozidano, a notranja oprava še manjka. Zato pa tozadevno spet po nemških listih moldejuje prispevkov. To je tisto nemštvo na slovenskem Štajerju, ki se le vzdržuje po beračenju in to vse iz same »ljubezni« do nas — Slovencev!

V prid Ciril-Metodovi družbi so priredili celjski Slovenci, kakor se nam piše, kegljanje na dobitke v restavraciji laške delniške pivovarne »Skalna klet«.

Češki gasilci in cerkvene slavnosti. Zveza vseh čeških gasilnih društev je imela na binkoštno praznike občni zbor v Pragi. Med drugimi je bil sprejet tudi predlog, da vsa društva, spadajoča k češko slovaški zvezi, odklanjajo vsako udeležbo pri cerkvenih slavnostih in naj si bode katerakoli hoče in utemeljuje ta predlog s tem, da ta društva niso za stafažo nekaterim gospodom, temveč da so gasilci za to, da v slučaju nevarnosti ali kake druge nesreče obvarujejo in rešijo imetje svojih sosesčanov. Ia pri nas?

Vipavske šolske mladine veselica v proslavo šestdesetletnega vladanja cesarjevega bo v nedeljo 21. junija v graščini na veži.

Udeležencem izleta pevskega zbora »Glasbene Matice« se vlijudno naznanja, da odhajamo v nedeljo z jutranjim vlakom 5. uri 6 minut iz južnega kolodvora. Kdor želi kakega pojasnila, naj se oglasi jutri od pol 3. do pol 4. pop. ali zvečer od 8. do 9. v pisarni »Glasbene Matice«.

Savinjski hmelj vsled trajne hude vročine, kakor se nam piše, mnogo trpi v svojem razviku. Skodljivo ga sicer ne nadlegujejo, a izdatnega dežja mu je nujno potreba.

Velika narodna veselica šentpeterskih podružnic Ciril-Metodove družbe v Ljubljani. Podružnica Ciril-Metodove družbe v Velikih Laščah je z nepričakovanim, naravnost neverjetnim gmotnim in moralnim uspehom svoje zadnje prireditve vzbudila občo pozornost vseh narodnih krogov in doprinesla sijajen dokaz, da je tudi v skromnem kotičku na deželi z umano prireditvijo mogoče črpati gmotnih prispevkov za družbo, ki jej je zavzeta naloga, čuvati meje slovenskega ozemlja. Velikolaška podružnica bodi ostalim podružnicam v vzgled, kako treba postopati na deželi v prid naše šolske družbe. Družba je ponosna na take svoje zastopnice in jim ve do stojno hvalo. Ostale podružnice po deželi pa naj se dvignejo in naj po vzgledu velikolaške podružnice prirede prave narodne, splošne veselice, iz katerih mora ob umnem gospodarstvu družbi, ki ji vedno nedostaja dovoljnih gmotnih sredstev, privreti polno lepih denarnih podpor. Ljubljanski šentpeterski podružnici Ciril-Metodove družbe sta se sijajno odložili družbi snoči, ko sta v proslavo godu solunskih bratov, slovanskih blagovestnikov, na vrtu »Meščanske pivarne« (A. Dekleva) priredili veliko narodno veselico. Računi sicer še niso

sklenjeni, vendar pa je že sedaj go-
tovo, da odpade tudi od te imenitno
uspele priredbe glavni družbi prav
lep gmotni prebitek. Šentpetrski po-
družnici uživati že od nekdaj velike
simpatije ljubljanskih narodnih kro-
gov in njune prireditve so že vsikdar
privabile veliko število udeležencev,
ker so bile vedno zanimive in pri-
vlačne. In tako je bilo tudi sredi.
Ves obeznan vrt „Meščanske pivarne“
je bil do zadnjega kotička napolnjen
veselo razpoloženega veselničnega ob-
činstva, da je zakasnelim posetnikom
sploh bilo nemogoče dobiti stolov.
Šečnati, simpatični vrt je bil ves
preprežen z umetnimi girlandami, ki
so jih v svoji znani požrtvovalnosti
bile spletle odbornice šentpetrskih
podružnic same. Vmes so viseli lični
lampijončki in so plapolale zastave in
zastavice, narodne in patriotske, ka-
kor se spodobijo, tako da je bilo zelo
prijetno hoditi po vrtu, ki so ga od
borniki teh podružnic odeli v prav
mično veselilno odejo. Tako je prav
in vse hvale vredno, da store podru-
žničarji sami, karkoli jim je iz lastnih
moči storiti mogoče, potem uspeh ne
more izostati. Ob strani vrta so bili
postavljeni šotori: za dobitke bogato
založene šaljive loterije in za pecivo,
ki so jima načelovale dame Podkraj-
šek, Vrančič in Žan in z neumorno
jubeznivostjo stregle obilim svojim
gostom. Gdč. Rozka Počivavnikova je
v lični, s cvetjem odeli lopi na pro-
daj nudila duhteče šopke, pod orjaško
rdečo marelo je etabliirala gdč. Viči-
čeva svojo nič manj oblegano lekarno,
gdč. Podkrajškova in Snojca pa sta
neutrudljivo razpečavali razglednice,
ki so jih iz vsepoved obsebnih lokal-
nih nabirateljev urnokrajiš pismo-
no raznašali per express. Da so šentpe-
terčanke lepo pleme, je znano in zato
je bilo docela nemogoče, ne vdati se
volji gospodičen cvetličark in razpro-
dajalk srečk za šaljivo loterijo, ki so
z neomahljivo požrtvovalnostjo švi-
gale od mize do mize in s prijazno
besedo izvajale iz neskopih žepov
dobrovoljnih veseljarjev desetico za
desetico. Pred odrom je železniški
uradnik gosp. Vučnik postavil svoje
kašperl-gledališče in s presunljivo tra-
gičnimi epizodami iz pisaneč človeš-
kega življenja izvajal obilim svojim
gledalcem solze pristnega in ponare-
jenega srčnega ganotja. Naš specialni
reporter za kašperl-gledališča se je o
umetnosti g. Vučnika opetovano iz-
razil zelo pohvalno. In mi pa mu daje-
mo prav. — G. B. pa je z veliko
bravuro improviziral potujočega pev-
ca, peval h kitari in imitoval gramof-
on in nabral lepo svotico družbi v
prid. Petje je izvajalo sloven. pevsko
društvo „Ljubljanski Zvon“, ki si je
v kratki dobi svojega obstoja vedelo
pridobiti najširših simpatij. Ono raz-
polaga s svežimi in dobro izvežbani-
mi grli in izvaja svoje pevske točke
precizno. Zato je tudi sredi željo ži-
vahno pohvala za lepo pesem vedno
vnetega občinstva. — Društvena godba
ljubljanske je nastopila z izbranim
repertoarjem in žela zanj tolik aplavz,
da je skoroda morala na vsako točko
navreči vsaj še eno. In tako je za-
vladala med posetniki živahnost, ki
se niti v pozni uri ni mogla izživeti.
Cena so bile splošno prav zmerne,
moment, ki ga ob narodnih priredit-
vah nikdar ni prezreti. Gostilničarjeva
postrežba ne potrebuje posebne hvale,
ker je itak že priznana izborna. In
tako se je tudi letošnja prireditev
šentpetrskih podružnic obnesla ime-
nitno, kakor doslej še vedno. Od po-
družnic na deželi pa pričakujemo sko-
rajšnih poročil o njihovih uspehih na
tem tako hvaležnem polju.

Naddavkar Aleksander Duller.
Piše se nam iz Ljutomer na Spod-
njem Štajerskem: Naš omnipotenten
naddavkar A. Duller, mož, o kate-
rem se je svoječasno mnogo pisalo
po naših časopisih in ki je kolo-
vodja tukajšnjega nemštva ter ima
pod svojo komando vse odvažne či-
nitelje tukajšnje javnosti, se misli
beje svoji službi odpovedati ter iti v
— pokoj. Seve ob jubilejnem letu
cezarjevem mu bode podeljeno vse-
kakor še kako odlikovanje, saj je
bil vedno marno delaven za nemštvo
in to slavna naša vlada vsikdar —
upoštevata. — Paj naj si bode, kakor
že hoče, da Ksandel le enkrat gre!
Oddaknil si bode potleje marsikdo;
kajti skrajni čas je že, da premine
doba Dullerjevega paševanja v lepem
našem trgu!

Orožniškega stražmojstra v
Toplicah g. Josipa Dovgana je
veliki vojvoda meklenburški odlikoval
s srebrno kolajno za zasluge.

Splošna organizacija zdrav-
nikov na Kranjskem ima svoj občni
zbor dne 20. junija ob pol 8. zvečer
v mali dvorani hotela „Union“.

Nedeljska tura „Slov. plan-
društva“: Kranjska gora, Vršec,
Mlinarica, Razor (2601), Kriški podi,
Splevska jezera, Vrata, Aljažev dom,
Mojstrana, 14 ur. Samo za izvežbane
turiste, velegorska oprava in provi-
jant. Odhod v soboto 21. t. m. ob
11.40 min. zvečer, povratek v nedeljo
ob 8.45 min. ali pa ob pol 12. zve-
čer. Vodi g. Fran Jesih.

„Slovensko planinsko dru-
štvo“ priporoča turistom in izletni-
kom poset Kadilnikove koč na vrhu
Golice, kjer je sedaj najlepša flora
in razgled. Koča je z vsem potrebnim
zadostno založena in od 7. t. m.
naprej oskrbovana.

Iz Kamnika se nam piše:
Kamniška koča na Sedlu —
1879 m — se bode otvorila na splo-
šno željo planincev in radi sres
ugodnega vremena že v nedeljo, dne
21. rožnika t. l. ter bode z vsem
preskrbljeno. — V nedeljo, dne
14. rožnika je za planinstvo in tujski
promet vneti krčmar gosp. Ferdo
Michl v kamniškem kopaljšču prire-
dil koncert v korist podružnic slov.
planinskega društva v Kamniku ter
ji izročil čisti dohodek 21 K. Hvala!
Podružnični odbor.

Nov slovenski časnik v Ame-
riki. V Clevelandu je začel izhajati
tednik „Amerika“, ki ima geslo: „De-
lovanje za mir in napredek Sloven-
cev“.

Predsedstvo društva avstrij-
skih železniških uradnikov na
Dunaju snuje novo krajno skupino
Ljubljana, drž. žel. Ustanovni shod
bo v nedeljo, dne 21. junija ob 6.
zvečer v hotelu Seidl, Kolodvorske
ulice v Ljubljani.

Slovensko učiteljsko kočev-
skega okraja priredi v nedeljo, dne
22. junija v korist „Učiteljskega kon-
vikta“ v proslavo 60letnega vladanja
cesarjevega jubilejni večer, z igro in
koncertoma. Prireditve se vrši v sa-
lonu g. A. Arko v Ribnici, na kar se
vabijo gg. tovaršice in tovariši, pa
tudi drugi gostje. Kdor želi preno-
čišča, naj se obrne do učitelja Be-
triani v Ribnici.

Moške podružnice družbe sv.
Cirila in Metoda v Logatcu redni
občni zbor je dne 20. t. m. v soboto
ob 8. zvečer v hotelu „Kramar“.

Podružnice c. kr. kmetijske
družbe štajerske ustanovijo v Sliv-
nici, okraj Šmarje pri Jelšah na Spod-
njem Štajerskem.

Ustanovni zbor kmetijske po-
družnice v Žalca v savinski dolini
se vrši v nedeljo, dne 21. junija ob
3. popoldne v Hausenbichlerjevi go-
stilni.

Poštni nabiralnik so dobili v
Šmarjeti pri Laškem trgu. Nabiralnik
je stopil v veljavo 1. junija.

Umrli je g. Alojzij Kopriv-
nikar, tiskarski strojnik, stari 25
let. N. v m. p.

Umrli je v Kamniku zaslužni po-
veljnik ondotnega gasilnega društva
g. Josip Fajdiga. Pogreb bo v
nedeljo, 20. t. dopoldne. Lahka mu
zemljica!

V Zagrebu je bil včeraj pokopan
Jurislaw Janušič, absolviran filo-
zof, urednik „Hrv. Djaka“ in član
uredništva „Pokreta“. Pokojnik si je
priboril ugledno ime na hrvaškem
književnem in publicističnem polju.
Zamorila ga je jetika. Janušič je bil
navdušen naprednjak, ki je posvetil
vse svoje moči razširjenju napredne
ideje na Hrvaškem. Hrvaški narod bo
gotovo ohranil časten spomin vrlemu
boritelju za svobodo in napredek.

Novi rektor na hrvaškem vse-
učilišču. Akademični snat hrvaškega
vseučilišča v Zagrebu je izvolil za
rektorja za l. 1908/9 profesorja na
filozofski fakulteti dr. Janečka.
Za dekana na pravoslovni fakulteti
je izvoljen dr. I. Rorauer, na mo-
droslovni fakulteti pa dr. Gj. Körbler.

Od dolenskega železnice. Iz pri-
jateljskega pisma povzamemo: Z ve-
likim začudenjem sem v poslednjem
času zapazil, kako se na tej želez-
nični progi šopiri in kako vsemogočno
nastopa nemščina! Navadno se kliče
najprej nemško ime postaje — ve-
krat spakedrano do nesmisla — potem
pa šele slovensko. Ali je to oni novi
„kursus“ ministra Derschate? — Sicer
sem opazil, da se ta proga nahaja v
dobrem stanju in vlada vzorni red na
postajah. Tam, kjer je že živa meja,
se je letos primerno in pravilno po-
rezala, tako da bodejo imeli čuvaji,
večji vrbopleta stvu, jako veliko gra-
diva za priproste koške, košare itd.,
ki se nujno rabijo pri razpošiljanju
raznega sadja ali sočivja. Zraven sem
pa tudi zapazil, da po mnogih, da
celo po mokrih prostorih ni zasajene
meje vsaj z vrbami, koje se spomladi
kar kratkoma zatakejo v vlažno
zemljo in precej poženejo. Drugo leto
naj bi se nasadilo posebno vrsto
vrb (za pletenje), o katerih je po-
slanec dr. Zitnik govoril na — kra-
škem Vremu! Zakaj ne priporo-
čate gojitve te vrbne vrste ob Te-
menici?

Na naslov južne železnice. Iz
Ptuja se nam piše: Novi vojni red
od 1. maja t. l. nudi sicer Ptujčanom
jako ugodne vožnje na vse strani,
odvzel je pa „Poljanec“ zlasti ob-
činam Sv. Lovrenca, Cirkovce,
Ptujška gora, Majšperg i. t. d.
najboljšo zvezo s tem, da se na po-
stajališču „Sterntal“ brzovlak
več ne ustavlja, dočim gre lo-
kalni vlak iz Ptuja v Maribor že ob
3/4.11. dopoldne. Navedene občine ni-
majo torej od 3/4.11. dopoldne pa do
1/6. ure zvečer nobenega vlaka.

Ako se pomisli, da ljudje, ki imajo
dopolodne v Ptuj pri sodnji in drugod
opraviti, ob 11. uri ne morejo vsega
izvršiti, da se nadalje ptujski sejmovi,
ki so od Poljanec najbolj obiskani,
začenjajo ob 11. žele prav raz-
vijati, se razvidi, da je vlak, ki bi šel
iz Ptuja okoli 1.—3. ure popoldne
neobhodno potreben. Istotako
neobhodno potreben pa je tudi vlak,
ki bi šel v tem času v nasprotni smeri,
t. j. iz Pragerskega proti Ptuj, kajti
ljudje, ki pridejo iz južne strani ob
1/2.12. uri dopoldne na Pragersko, ni-
majo od tukaj proti Starntalu do 8.
zvečer nobene zveze. Ker imajo
gori navedene občine tudi velike sej-
move in ker pride zlasti na Ptujsko
goro mnogo romarjev, bilo bi pač
tudi v interesu južne železnice, da se
oba dnevna brzovlaka na Sterntalu
zopet ustavljata, saj se gre vendar
samo za eno minuto!

Zopet nemška realka na Šta-
jaškem. Jeseni se otvori v Für-
stenfeldu nižja realka. Potemtakem
bodo Nemci kmalu imeli v vsakem
mestu realko in v vsakem trgu me-
ščansko šolo, dočim nimajo Slovenci
ne ene šole niti prve niti druge vrste.

Nova poštna oddajalnica se je
ustanovila v St. Jedrti nad Rimskimi
toplicami ter ima trikratno zvezo na
teden s pošto v Laškem trgu.

Okrajni zastop študentski. Ce-
sar je potrdil izvolitev Karla Ada-
moviča pl. Czepina za načelnika
okrajnega zastopa študentskega in
Josipa Skaze za njegovega na-
mestnika. Dasi imajo Slovenci v tem
okraju večino, vendar je načelnik
nemškutar, ker so se klerikaloji, na
čelu jim dobroznani Skaza, zvezali z
Nemci in raje volili za načelnika
Nemca, kakor da bi se spoznameli
z ostalimi slovenskimi odborniki na-
prednega mišljenja. Klerikaloji so pač
povsod izdajalci!

Strelna upopeli gospodarsko
poslopje. V ponedeljek popoldne je
strelna udarila v gospodarsko poslopje
posestnika Antona Jerovška v Novi
vasi pri Slovenski Bistrici. Požar je
upopelil gospodarsko poslopje, svin-
ski hlev in kozolec. Škode je 5000
kron, a je večina pokrita z zava-
rovalnino.

Zločin na vojaškem vežbali-
šču. Na vojaškem vežbališču v Ma-
rboru sta 12. t. m. napadla dva po-
tepuha 16letno Marijo Hrustelj, jo
vlekla v neko uto in jo tam posilila.
Po izvršenem zločinu sta ubežala in
jima dosedaj še niso prišli na sled.
Zločinca sta stara 17 do 18 let, med
sabo sta govorila nemško, jeziku pa
sta grozila v slovenskem jeziku.

Nesreča. Pri gradnji železni-
škega mosta v Stampjarku pri Gra-
tschaelu je 15. t. m. ponesrečil 26-
letni Alojzij Menž, doma v Borjani
pri Tolminu. Vozil je s sanmi z
brega kamenje k zgradbi mostu.
Vsed dežja je bila pot spolska Sani
so skočile s tira in Minež se je va-
ljal 15 m globoko po bregu, kame-
nje pa za njim. Zlomilo mu je dva-
krat roko. V sed notranjih poškodb
je na potu v bolnico umrl.

Uzoren sin. 17letni Peter Butala
v Radencah v Beli Krajini je že
dolgo časa s svojo materjo ravnal
surovo. Ko ga je mati 12. t. m. zjutraj
budila, je zgrabil puško in ustrelil
mater, ki je dan pozneje vsled dob-
ljenih poškodb umrla. Ko je mlajši
brat priskočil materi na pomoč, je
Peter ustrelil tudi nanj in mu raz-
strelil kost v nogi. Ta Peter bo skoro
gotovo po zaslužnju povisan.

Bitka med delavci in kmet-
skimi fanti v Gaberjeh. Svoječasno
smo poročali, da je prišlo do krva-
vega pretepa med delavci oinkarne v
Gaberjeh in med kmetskimi fanti.
Pretep je povzročil neki Škorjanec,
izdatno pa mu je pomagal pri pre-
tepu njegov tovariš Papež. Pri obra-
navi pred okrožnim sodiščem v Celju
je bil Škorjanec obsojen v triletno,
Papež pa v enoletno težko ječo.
Ostali pretepači so bili kaznovani z
zaporom od 1 do 3 tednov.

Samomur. Na Bledu je skočil v
jezero zasebnik g. A. D. zaradi ne-
ozdravljive bolezni.

S črne gore pri Ptuj. Pri
popravi na Črni gori pri Ptuj so
trčili delavci ob votline in rove pred
hišo učitelja Klemenčiča. Te votline
so prahistorične. Gotovo pa so se
rabile tudi v času turških vojsk.

Koliko žita se je pridelo na
Štajerskem leta 1907? Pšenice se
je pridelo na 62.098 ha 955.951 hl
v vrednosti 16.383.000 K, rži na
77.726 ha 1.096.375 hl v vrednosti
13.863.000 K, ječmena na 15.522 ha
273.130 hl v vrednosti 2.555.000 K,
ovsa na 76.065 ha 1.913.865 hl v
vrednosti 15.521.000 K, koruze na
37.495 ha 1.014.148 hl v vrednosti
12.875.000 K.

V prid turistik in prometu
s tujci. Letošnje leto je po raznih
Kranjskih hribih mnogo strupenih kač,
t. j. gadov in modrasov. So ljudje,
ki to golazen v naravi zelo radi vi-
dijo, so turisti, ki uganjajo s kačami
razne bravure, a mnogo več jih je
pa, ki se ravno v take kraje ne
upajo, kjer je zalega strupenih kač.

In to popolnoma upravičeno, kdo si
bo upal v naravo se naučiti svežega
zraka, ko mu preti nevarnost, da se
mu pošast ne ovije okoli noge, ali
če se nekoliko hoče odpočiti, celo
okoli vrata. To vendar ni za prospeh
turistike, od katere je toliko odvisno
splošno blagostanje. Mar naj se pusti,
da se ta golazen popolnoma zaplodi?
Drugod se razpisuje za uničenje
strupenih kač nagrade. Bi-li ne bilo
tudi pri nas to umestno? Torej, po-
klicani faktorji ganite se!

Morila Viktorja Pangerc sta
včeraj zjutraj pripejala tukajšnjem
deželno sodišču dva tržaška straž-
nika. Iz tega se da sklepati, da Pan-
gero ni identičen z morilecem tržaških
kočijažev, ker bi se v tem slučaju
vršila preiskava proti njemu v Trstu.
Pangerc je bil uklanec in mu ni bilo
videti, da bi bil posebno prepreden.

Nesreča. Ko je v sredo pri
zgradbi Hamerschmidove hiše v Kna-
lovih ulicah nesel delavec Fran Krmelj
rodom iz Skofje Loke po odru vrečo
cementa, se mu je izmaknila deska,
ter je padel meter globoko. Poško-
doval se je na desni roki in na robrih
tako, da so ga morali z rešilnim
vozom prepeljati v deželno bolnišnico.

Ogenj. Včeraj dopoldne, ko
se je vršila stolna procesija, je začel
goreti v Velikih čolnarskih ulicah
kozolec s skednjem, oziroma s hram-
bo za mrvo, ki je last posestnika s
Kraškovega nasipa št. 14 Jerneja
Klemenca. Ko je prišlo na lice mesta
pod načelstvom g. Ludovika Štrclja
gasilno in reševalno društvo, ni bilo
upati več na rešitev, kajti kozolec je
bil že ves v ognju. Gasilci so po
svojih močeh gasili goreči kozolec,
posebno pa so obrnili pozornost, da
se ogenj ni razširil še na druga po-
slopja. Delo je bilo trudapolno vsled
tega, ker so morali celo pogorišče,
kjer je bilo 12 voz tleče mrve, do
tal premetati, kajti bati se je bilo,
da ni pod mrvo tudi kaka človeška
žrtev, česar k sreči ni bilo. Za red
je skrbela policija, neke orožnikov,
sosebno pa so še dobrodošli dragonci,
kajti občinstva je bilo toliko, da se
je vse trlo, in sicer pri pogorišču,
kakor tudi po vseh tja vodečih cestah
in ulicah. Škode ima g. Klemenc
kakih 1600 K, zavarovan je bil pa
za 1200 K. Kako je ogenj nastal, ni
znano.

Izgubljene in najdene reči.
G. Karel Lapajne je izgubil srebrno
žepno uro s kratko verižico, vredno
30 K. — G. Caharija Curlini je iz-
gubil denarnico, v kateri je imel ne-
kaj čez 5 K denarja. — Gimnazijec
Fran Volc je našel dežnik. — Zaseb-
nica g. Helena Smoletova je našla
bel solčnik — Delovodja g. Makso
Guček je našel žensko žepno uro z
verižico.

Iz Amerike se je včeraj pripe-
ljalo 70 Hrvatov in Slovencev.

**„Društvena godba ljubljans-
ka“** koncertuje jutri zvečer v hotelu
„Južni kolodvor“ (A. Seidl).
Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina
prosta.

pritožil, zakaj da je za danes sklicana
seja poslanske zbornice, ko je vendar
seja kranjskega dežel. zbora. Pred-
sednik je izrazil, da se je kranjskim
deželnim poslancem, ki so ob enem
državni poslanci, dal dopust. Po
tem je zbornica nadaljevala prora-
čunsko razpravo.

Wahrmund kapituliral?
Inomost 19. junija. Na napredne
kroge je napravilo zelo mučen vtisk,
da je Wahrmund kapituliral pred
klerikalci in pred vladnim pritiskom.
Govori se, da se je profesor Wahr-
mund včeraj celo udeležil procesije.

Vročina na Dunaju.
Dunaj 19. junija. Danes je tu
zavladala takšna vročina, kakršne že
ni bilo od leta 1775.

Ogrsko hrvaški parlament.
Budimpešta, 19. junija. Zbor-
nica je pričela danes razpravo o davku
na žganje. Prvi je govoril hrvaški
delegat dr. Vrbanič, ki je stvarno
kritiziral zakonsko predlogo. Za njim
je vpisanih še 10 hrvaških govorni-
kov, ki imajo namen staviti razne
spreminjevalne predloge. Valed tega
bo najbrže vlada prisiljena skrbeti za
to, da se bo predloga razpravljala
nujnim potom.

Stavka italijanskih žurnalistov.
Rim, 19. junija. Pri včerajšnji
seji poslanske zbornice je poslaec
Santini razžalil časniške poročevalce,
dolžeč jih, da so plačanci in podkup-
ljenci. Ker časnikarji za to žalitev
niso dobili zadoščenja, so zapustili
zbornico in ne bodo o zbornič-
nih sejah ničesar poročali,
dokler se jim ne da zado-
ščenja. Žurnalisti pokličejo Santinija
na dvoboj.

Car ne gre na Angleško.
London 19. junija. V vladnih
krogih zatrjujejo, da car Nikolaj le-
tos ne pride na Angleško, pač pa se
je izrazil, da prihodnje leto gotovo
obiše kralja Edvarda.

Taft — bodoči predsednik Združe-
nih držav.
Chicago, 19. junija. Republi-
kanski konvent je sklenil proglasiti
republikanskim kandidatom za pre-
sednika republike Tafta, dosedanje-
ga državnega vojnega tajnika. Pred-
sednik Roosevelt je izjavil, da se
mora državi le čestitati, ako dobi tako
izvrstnega moža in državnika za pre-
sednika, kakor je Taft.

Meteorološko poročilo.
Višina nad morjem 206. Srednji zračni tlak 736.9 mm.

Junija	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
17.	9. zv.	735.8	21.0	sl. jzah.	oblačno
18.	7. zv.	736.8	19.4	sr. zahod	jasno
	2. pop.	736.6	27.0	p. m. jzah.	„
	9. zv.	736.8	20.3	slab jug	jasno
19.	7. zv.	736.5	18.8	sl. jzah.	„
	2. pop.	734.6	26.4	sr. jzahod	oblačno

Srednja včerajšnja in predčerašnja tem-
peratura: 20.2 in 22.2; norm. 18.0 in 17.1.
Padavina v 24 urah 0.3 in 0.0.

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 19. junija 1908.

Termin

Pšenica za oktober	za 50 kg K
Rž za oktober	11.61
Koruz za julij	9.61
Oves za oktober	6.94
	8.54

Efektiv.
Vzdržno.

Kresna
— veselica
se vrši 2168—1
v torek, dne 23. junija t. l.
na dirkališču.

Telefonska in brzojavna
poročila.
Afera Wahrmund.
Praga 19. junija. Wahrmund je
privolil v to, da ga vlada premesti
iz Inomosta v Prago. Svoje mesto
nastopi 1. oktobra. Svobodomiseln
dijaštvo mu hoče takrat prrediti si-
jajen sprejem.

Boj na vseučiliščih.
Dunaj 19. junija. Rektorji du-
najskih vseučilišč naznanjajo, da se
začno predavanja v ponedel-
jek. Za danes so zastopniki svobo-
domiselnega dijaštva zopet poklicani
k rektorjem. Dijakom se grozi z
najbrezobzirnejšim preganja-
njem, če bi motili predavanja.

Poslanska zbornica.
Dunaj, 19. junija. V današnji seji
poslanske zbornice se je Choo

Bratje Sokoli!
Danes, v petek se vrši seja celotnega veselilnega odseka, ob polu 9. uri zvečer v areni „Narodnega doma“.
Prosimo vabljenе brate in pa vse one brate, ki se za prireditev zani-
majo, da se te važne seje udeležijo polnoštevilno. — Nazdar!

Odbor ljubljanskega „Sokola“.

Narodnjaki! Prispevajte za Trubarjev spomenik!

+ 2165

Tužnim srcem naznanjam v svo-
jem ter v imenu hčerke vsem pre-
žalostno vest, da je moj nepozabni
soprog, oziroma oče, brat in stric,
gospod

Andrej Debevec

po daljši mučni bolezni v starosti
50 let, včeraj nenadoma preminil.
V Ljubljani, 19. junija 1908.

Minka Debevec.

Zahvala. 2167

Za vse dokaze srčnega sočutja ob
priliki prebriske izgube našega pre-
ljubega očeta, deda in tasta, gospoda

Žrana Piškurja
posestnika

kakor tudi za spremstvo nepozab-
nega rajnika k večnemu počitku, iz-
rekamo vsem sorodnikom, prijateljem
in znancem srčno zahvalo. Posebej
pa se zahvaljujemo slav slov. delav-
skemu pevskemu društvu »Slavec«
za tolažljivo petje.

V Ljubljani, 19. junija 1908.

Žalujoča rodbina Piškur.

Zahvala. 2162

Za vse tolažilne dokaze globo-
kega srčnega sočutja v boleznih kakor
tudi smrti našega iskrenoljubljenega
sinčka

Ervinčka

kakor tudi darovateljem prekrasnih
vencev in vsem, ki so našega ljub-
ljenca v tako polnem številu spre-
mili k zadnjemu počitku, izrekamo
tem potom najsrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, 17. junija 1908.

**Globoko žalujoča rodbina
Medica.**

Išče se za vstop s 1. julijem

agent

popolnoma več lesne stroke in pisar-
niškega dela ter nemškega in sloven-
skega jezika v govoru in pisavi.

Ponudbe na **St. & C. Tauscher,**
Ljubljana. 2122-3

Štiri dobro, zanesljive

konje

za težko vožnjo

stare med 6 in 9 leti prodamo, ker
jih imamo preveč. Konji se lahko
ogledajo ob nedeljah in praznikih pri
oskrbništvu graščine Ruperčevh
pri Novem mestu. 2138-2

Postelino perje in puh
oprano in osnaženo
1/2 kg od 45 kr. naprej

182-24 prodaja

C. I. Hamann
v Ljubljani.

Hotel „Južni kolodvor“.
(A. Seidel.)
Jutri, v soboto, 20. junija
velik
KONCERT
popolne
Ljubljanske društvene godbe.
Začetek ob 8. zvečer. Vstop prost.
Za obilen obisk se priporoča
A. SEIDEL
hotelir.

10.000 parov čevljev!
4 pari čevljev samo 3 glid.
Vseled ugodnega ogromnega nakupa se
odda za to nizko ceno: par moških in par
ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove
s močno zbitimi podplati, najnovije oblike,
dalje par moških in par ženskih modnih
čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 3 glid.
Za naročitev zadostuje dolgost
2157 Razpošiljanje po povzetju.
Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.
Neugajajoče rad zamenjam

C. kr. prva državna gimnazija v Ljubljani.
Tomanove ulice, št. 10, zgravena „Nar. doma“.
Na c. kr. I. državni gimnaziji bodo sprejemno izkušnje za I. razred
v ponedeljek, dne 6. julija
in se prične ob 8. uri dopoldne.
K vpisovanju naj pridejo učenci v spremstvu svojih roditeljev ali
njih namestnikov v nedeljo, dne 5. julija med 1/2 9 in 12. uro v
ravnateljstvo pisarno ter naj prinesejo s seboj krstnilist in obiskovalno
(ozir. zadnje šolsko) izpričevalo.
Zunanji učenci se za sprejem oglašijo lahko tudi pismeno, ako poš-
ljejo pravočasno imenovani listini.
Učenci, ki pripadajo po rojstvu in rodbinskih razmerah c. kr. okr.
glavarstvu v Črnomlju, Kranju, Novem mestu in Radovljici ali okrajnim
sodiščem v Kamniku, Kostanjevici, Mokronogu in Višnji gori se smejo v
ljubljski gimnaziji sprejemati samo po dovoljenju c. kr. deželnega
šolskega sveta.

V Ljubljani, dne 17. junija 1908

Ravnateljstvo c. kr. I. državne gimnazije.

Za poletno sezijo največja izbira
damskih prašnih plaštev, kril, bluz in dekliških
oblek. — Obleke za gospode, dečke in otroke,
tudi obleke za tenis in pralne obleke.
Čudovito nizke cene!

„Angleško skladišče oblek“
O. BERNATOVIČ
v Ljubljani, Mestni trg št. 5.

RR. PP. Benedictins
zobna voda, zobni prašek, zobna pasta

Elixir **Poudre**

Pâte

Pâte en tubes

DENTIFRICES Elixir, Poudre, Pâte
DES RR. PP. BENEDICTINS
de l'Abbaye de **SOUILLAC**

V originalnih zavejih se dobijo v drogerijah in apotekah.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombinacijah
pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena
druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno
zavarovanje na doživljenje in smrt z
manjšajočimi se vplačili.

Vsak član ma po preteku petih let
pravo do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 41,335.041 01 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 97,814 430 97 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastnej bančnej hiši
v Gosposkih ulicah št. 12.

Lopod

Sarcova
glicerinska
mila.

Novosti:
Savon fin „Don Juan“ v 10 parfumih K—30
„ „ „Lilas Blanc“ K—40
„ „ „Violette de Nice“ . . K—50
„ „ „Royal extrafin „Rose de Schiraz“ K 2 50

Dobiva se v vseh boljših zadevnih trgovinah.

Zakaj v tujini iskati,
Če najboljšo pred pragom leži.

Planinškova pražena kava
se je vpeljala v kratkem času širom sveta. In zakaj???

Ker je najfinejša kakovosti;
zato povsod priljubljena.
er je strokovno potom vročega zraka pražena;
zato fino aromatična.
er je prosta nezrelim in nezdravih zrn;
zato zdravju neškodljiva.
er je najizdatnejša
zato najcenejša.

Prva ljubljanska velika žgelnica kave
KAREL PLANINŠEK
Ljubljana, Dunajska cesta, nasproti kavarne Evrope.

Samo 6 dni
Havre-New York
Francoske prekomorske družbe.
Edina najkrajša črta čez
Bazel, Pariz, Havre v Ameriko.
Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje za vse slovenske pokrajine
samo

Ed. Šmarda
oblastveno potrjena potovalna pisarna
Ljubljana Dunajska cesta 18 Ljubljana
v novi hiši „Kmetске posojilnice“, nasproti gostilne pri „Figovcu“.

Oes. kr. avstrijske državne železnice.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. maja 1908. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.
7-05 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica, d. 2., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak čez Podrožico, Celovec, Prago.
7-07 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
9-26 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, (čez Podrožico) Celovec, Prago.
11-38 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, (čez Podrožico) Celovec.
1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
3-45 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, (čez Podrožico) Celovec, Prago.
7-10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, (čez Podrožico) Celovec, Prago.
10-40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak, juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak juž. žel., (čez Podrožico).

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:
7-28 jutraj. Osebn. vlak v Kamnik.
2-05 popoldne. Osebn. vlak v Kamnik.
7-10 zvečer. Osebn. vlak v Kamnik.
10-50 ponoči. Osebn. vlak v Kamnik. (Samo Odhodi in dohodi so naznačeni v srednje evropskem času.)

Dohod v Ljubljano juž. žel.
6-56 jutraj. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Jesenic, Gorice, Trsta.
8-34 jutraj. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.
11-22 predpoldne. Osebn. vlak iz Prage Celovca, Beljaka juž. žel., čez Podrožico in Trbiž, Gorice drž. žel., Jesenic.
2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Kočevja Straže Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.
3-56 popoldne. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Gorice drž. žel., Trsta drž. žel., Jesenic.
6-50 zvečer. Oseb. vlak iz Prage, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Jesenic.
8-37 zvečer. Osebn. vlak iz Kočevja, Straže Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.
8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Trsta drž. žel., Gorice drž. žel., Jesenic.
11-50 ponoči. Osebn. vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožico) Trst drž. žel., Gorice drž. žel., Jesenic.

Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:
6-46 jutraj. Osebn. vlak iz Kamnika.
10-59 predpoldne. Osebn. vlak iz Kamnika.
6-10 zvečer. Osebn. vlak iz Kamnika.
9-59 ponoči. Osebn. vlak iz Kamnika. (Samo Odhodi in dohodi so naznačeni v srednje evropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.